

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

8.nodaļa: Miegs. Sapņi. Atmiņas.

Sapņi

231.

Tie, kas domā, ka redzējumi vai sapņi ir tikai gremošanas sekas, var viegli nogulēt visvērtīgākās īstenības zīmes.

232.

Nedomājiet, ka galvenokārt pašu domas var ietekmēt sapņus. Šādus ietekmējumus var izdarīt arī tālās izplatījuma domas. Miega stāvoklī iespējams visai viegli uztvert tālās domas. Sapņu norises vajag vēl vairāk izpētīt.

233.

Tā sauktie simboliskie sapņi stiprā mērā pauž par sakariem ar Neredzamo Pasauli. Apziņa viena pati nespēj sintezēt, tai jāsaņem impulss no Augšienes, lai vienkāršā un skaidrā simbolā saskatītu nākotni.

234.

Mūsu sapņi ir liela Dieva dāvana, tie atver ieeju pārzemes pasaulē. Bezmiegu uzskatīja par sodu, jo tas cilvēkam laupīja dabisko saskari.

235.

Sapņi var atspoguļot pagātņi un tagadni. Sapņi var atspoguļot jau nobriedušo nākotnes klišeju. Bet bez šiem zemes atspoguļojumiem ir iespējami arī smalkās un Ugunīgās Pasaules atspoguļojumi. Protams, cilvēki bieži vien nespēj iegaumēt tieši šos divus veidus, jo tie ir acumirkliņi, un, būdami citas dabas, maz ietilpst zemes mēros. Vienīgi ugunīgā sirds spēj saglabāt apziņā šīs tālo pasaulu dzirkstis. Tas pats attiecināms arī uz redzējumiem. Ir iespējams redzēt zvaigznes citādos zvaigznājos, ne vien tās, kas teleskopā redzamas. Bet tam nolūkam ugunīgajam ķermenim jābūt pietiekoši attīstītam. Protams, viņš eksistē vienmēr, bet tas var būt haotisks un neapzinīgs. Bet tiekšanās ceļš iet cauri visiem ķermeņiem, un tad triāde uzmirdzēs.

235.a

Sapņi tikuši izpētīti no daudzām pusēm, bet pats nozīmīgākais palaists garām. Nakts klauvējumi, slikta gremošana, īgns uzbudinājums un daudzi citi pavirši iespaidi nav aizmirsti, bet visi Smalkās Pasaules refleksi nav ņemti vērā; visas domas iedarbības no attāluma, beidzot, visi Hierarhiskie brīdinājumi un ugunīgās izjūtas. Jābūt ļoti atrofētai iztēlei un uztveres spējai, lai neievērotu šos sapņu galvenos pamatus. Ne jau materiālists vien pievērta uzmanību vienīgi paviršām sapņu dotībām, bet šis novērotājs bija nabadzīgs jau pēc savas dabas. Var saprast materiālismu kā tiekšanos uz realitāti, bet nevis uz nonievāšanu un nabadzīgumu. Sapņiem ļoti liela nozīme blīvās dzīves ritējumā. Gandrīz puse dzīves paiet saskarē ar smalko un pat ar Ugunīgo Pasauli. Jāizjūt cieņa pret stāvokli, kas līdzvērtīgs nomodam. Pārdomās nedrīkst pirmā vietā nostādīt pārēšanos, bet vajag pēc labākās sirdsapziņas un bez

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

8.nodaļa: Miegs. Sapņi. Atmiņas.

nonievāšanas atcerēties visus četrus minētos pamatus. Tā būs iespējams saskatīt daudz pamācoša un brīnišķīga.

236.

Komplicētie sapņi un atmiņas ir vesela zinātne. Dažreiz tie savijas kā pasakā, bet, sadalīti, tie uzrāda veselu virkni atsevišķu pilnīgi reālu epizožu. Tāpēc, kad runā par kaut ko neiespējamu, vajag padomāt, ka sastāvdaļu savienojums varbūt ir nedabisks, bet katra atsevišķā daļa ir pilnīgi iespējama. Pamācoši novērot, kādas atmiņu daļas visvieglāk aizmirstas, tādējādi iespējams noskaidrot pašas personas raksturu.

Vissenāko atmiņu izniršana var izraisīt dažādu mūžu sarežģītus zīmējumus. Var vērot visdažādākās satikšanās, tā nereti varēja satikties Brāļi, bet pat visaugstākās satikšanās varēja aizēnot dažādo mūžu detaļas. Nav velti sacīts, ka katrs cilvēks ir sarežģīta krātuve. Vajag daudz uguns, lai apgaismotu visas tumšās noliktavas.

237.

Pat no visspilgtākajiem sapņiem nevar atcerēties visus sīkumus. Pat visspēcīgākie smalkie pārdzīvojumi neietilpst zemes īstenībā. Cēlonis ir nevis tas, ka atmiņa nepatur sevišķos iespaidus, bet gan tas, ka pilnīgi atšķirīga ir zemes un Smalkās pasaules daba.

Nebrīnīsimies, ka mūs tik ļoti ierobežo zemes blīve. Neiespējami iedomāties, ka zemes ķermenis varētu izturēt to spriegumu, kāds tik bieži valda smalkajā pasaulē. Neskatoties uz smalkās pasaules iemītnieku smalko uzbūvi, viņi lieliski iekļaujas smalko enerģiju atmosfērā. Tas pats spēks, kurš zemes ķermeni var sagraut, smalko ķermeni tieši nostiprinās. To jāiegaumē, jo cilvēki vāji iztēlojas, cik atšķirīgas ir šo divu pasaulu dabas.

238.

Sapņi ir bezlaicīgi – tie pierāda zemes mēru nosacītību. Tāpat arī doma spēj aizsniegt Augstākās Pasaules, neprasot laiku. Visātrākai gaisa pasta vēstulei tomēr vajadzīgs laiks. Lai pētī domas ātrumu, tādi novērojumi derīgi tālo pasaulu apjēgšanai.

238.a

Sakari garā ieņem zemes eksistencē ievērojamu daļu, un neapšaubāmi pieder ugunīgajai dabai. Šādas satiksmes nenotiek tikai miegā, arī nomodā mēs izjūtam daudzas šādu sakaru reflexus. Neviens, pat visrupjākais, neuzdrošināsies noliegt, ka viņš ne reizi vien ir izjutis zināmus pieskārienus, vai domas iedvesmi no ārienes. Skolotājs var norādīt, ka tādus pieskārienus var saņemt no daudziem avotiem, vai nu pa Hierarhijas pavediena ķēdes līniju, vai no Smalkās Pasaules, vai arī no zemes iemītniekiem. Ļoti raksturīgi, ka no ārienes nākusī doma neparasti ātri aizmirstas. Ne bez pamata senā gudrība ieteica pavadīt tādu domu ar aukstu ūdens malku, it kā kaut kam izkausētām vajadzētu atvēsinājuma, lai saglabātu formu. Senais padoms nav bez pamatojuma. No ārienes nākusī doma it kā iededzina centrus un to vajag it kā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

8.nodaļa: Miegs. Sapņi. Atmiņas.

iegravēt, lai to pārvērstu mūsu nosacītajā enerģijā. Tas pats notiek arī sapņos. Mēs ne vien saņemam no ārienes ugunīgus ierosinājumus, bet mūsu smalkais ķermenis sasprindzē visu ugunīgo būtību, lai sakondensētu uztveres spējas un pastiprinātu pārlicību. Novērojams, ka ugunīgā uztvere koncentrē visas raksturīgākās detaļas. Dažreiz jāpabrīnās, cik lielā mērā ugunīgā acs ir vērīgāka un kustīgāka, salīdzinot ar zemes aci. Būtu jāpieraksta daudzi sapņi un izjūtas, kas parādītu, cik vērīgi savāktas ir sīkākās detaļas. Ugunīgā jaunrade bieži kondensē detaļas. Tā nemelo, bet koncentrē vienveidīgās daļas, tāpēc Mēs tā ieteicam izturēties vērīgi pret ugunīgajām izjūtām, tajās ir ģeniālās Uguns radīta patiesība. Ar prātu tikai gadu desmitos iespējams sasniegt to, ko ugunīgā apskaidrība atklāj tepat vai mirklī.

239.

Ārkārtīgu briesmu gadījumos uzliesmo apskaidrība, tātad ar kaut ko ir iespējams uzvandīt apziņas nogules. Tas pats mēdz notikt arī tā dēvētās krītamās kaites gadījumā, kad, kā to liecina tai pakļautie, atveras debesis. Tātad arī zemes apstākļos iespējama apskaidrība. Protams, tā ir mirklīga, tik žigla, ka zemes laiks to nespēs atzīmēt. Bet arī šādā zibenīgā bezlaicībā izpaužas Smalkās Pasaules kādība. Jo arī sapņi ir bezlaicīgi, bet tie aptver ļoti daudzus notikumus. Dažādi piemēri atgādina to, ko katrs jau kādreiz zinājis.

240.

Sapņos dažreiz parādās gluži nepazīstamu cilvēku spilgti tēli, un vēlāk tos sastop dzīvē. Šādam paredzējumam daudzi izskaidrojumi, bet vispirms kļūst skaidrs, ka ar kaut kādu citu redzi cilvēks jau saskatījis to, ko vēlāk ieraudzīs blīvajā veidā. Šādas satikšanās, protams, liecina par Smalko Pasauli un par darbošanos tajā miega stāvokļa laikā. Bet šādi secinājumi neienāk prātā sapņu sfēras pētītājiem. Sevišķi interesanti turklāt ir tas, ka šādas paredzētas satikšanās blīvajā ķermenī bieži vien izrādās nesvarīgas. Šis apstāklis pierāda, ka Smalkajā Pasaulē darbība noris citādi kā blīvajā. Var priecāties, ka pat uzskatāmi piemēri pierāda, cik cilvēka dzīve ir daudzveidīga.

241.

Sapņi mūs savieno ar Smalko Pasauli, tāpēc arī Smalkajā Pasaulē jābūt atbilstībām attiecībā uz Ugunīgo Pasauli. Tādas savdabīgi arī pastāv, bet ne visur šādi pieskārieni Ugunīgajai Pasaulei ir apzināti. Vajag būt apveltītam ar attīstītu apziņu, lai šādi Samadhi neapžilbinātu. Jau uz zemes jāsaģatavo sevi ugunīgajai saskarei. Doma priekšstatu par Uguni spēj padarīt par gluži dabisku parādību. Šādam vienkāršam un pastāvīgam priekšstatam pastāvot tuvināšanās nostiprināsies bez jebkādam grūtībām.

242.

Guloša cilvēka gultai līdzās novietotā ūdens magnetizēšana jau parādīs cilvēka izstarojumu izdalīšanos un spēka nogulsnešanos uz priekšmetiem. Šādus nogulsnešumus vajag atzīmēt sevišķi vērīgi, tie var atgādināt, ka cilvēka pienākums ir – pildīt apkārtni ar ļoti labiem nogulsnešumiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

8.nodaļa: Miegs. Sapņi. Atmiņas.

Katrs sapnis ir ne tikai mācība smalkajam ķermenim, bet arī psihisko nogulsņējumu avots (vai dēstu audzētava).

243.

Skolnieki jautāja: “Kur mēs būsīm pēc nāves?” D. atbildēja: “Mēs būsīm netālu un katrs jau dzīves laikā paspējis būt mūsu nākošās atrašanās vietās. Sapņos katrs ne vienreiz vien apmeklējis nolemtās sfēras.

“Nereti cilvēki saka, ka miegs līdzīgs nāvei, bet viņi aizmirst patieso būtību. Miegs nav pielīdzināms nāvei, bet gan ceļojumam pārzemes pasaulē. Daži arī tur var gulēt bez jebkādam izjūtām, nepilnveidojoties un nemācoties. Bet citi, kas pieraduši domāt, var arī tur nekavējoties sākt nākošo augšupeju.”

244.

Cilvēcei nākotni pagaidām vislabāk pavēstī pravietīgie sapņi. Pasaules karte jau sen tā iezīmējusies, ka to var redzēt tieši pravietīgajos sapņos. Atceros, ka pašā kara sākumā es redzēju Eiropas un Āzijas karti tādu, kāda tā tagad izveidojusies. Bet jau jaunu predestināciju ir sagatavojuši vecās pasaules darījumi.

244.a

Jau nobriedušos notikumus bieži vien nākas atgādināt. Tas nav uzmundrinājums, bet realitāte. Cilvēki top vadīti daudz biežāk, nekā viņi to domā. Vēl biežāk viņi, aizspriedumu straumes nesti, nemaz nedomā. Tāpēc Mēs nevaram nesūtīt redzējumu vai sapni tur, kur kaut kas attiecināms uz tautas labumu. Patlaban pasaulē sevišķi vajadzīgi šādi norādījumi, citādi prātu apmulsumus var noslēgt galveno ceļu.

244.b

Hierarhiskie sapņi var atgādināt par daudz ko, kas jau ir izveidots Izplatījumā. Tā, kad jāatgādina par vajadzību savākt visus datus, var redzēt meklējošu cilvēku. Tāpēc neaizmirsīsim, ka norādījums vienmēr ir ļoti saudzīgs, lai patvarīgi neiespaidotu Karmu.

245.

Senie sakāmvārdi bieži tika doti kā zinātniski domu graudi. Tikai ar laiku tie zaudēja savu iekšējo nozīmi un tika atkārtoti kā ārēji īsāki formulējumi. Piemēram, ir sacīts – “miegs līdzīgs nāvei”, un neviens nepadomā, ka šeit slēpjas liela patiesība. Tieši tā saucamā nāve ieved cilvēku smalkajā pasaulē, bet arī katra iemigšana ir pieskaršanās smalkajai pasaulei.

Var minēt daudzas šāda stāvokļa stadijas, bet katrā no tām cilvēks pievienojas smalkajai pasaulei. Daži savu smalko ķermeni sūta tālos ceļojumos, citi tikai viegli pieskaras smalkās pasaules novadam. Ārsti pareizi atzīmē, ka miegs ir atpūta. Skolniekam jāzin, ka katru pievienošanās smalkajai pasaulei būs atpūta blīvajam ķermenim. Tādā kārtā ārstiem ir taisnība, kad viņi nosaka miega ārējo nozīmi. Bet šis

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

8.nodaļa: Miegs. Sapņi. Atmiņas.

ārējais nepaskaidro iekšējo, pašu galveno nozīmi. Lai cilvēki ielāgo, ka katrs miega stāvoklis tos pievieno smalkajai pasaulei, kurai cilvēks cenšas neticēt. Spilgti iemiesojumi tiek uzskatīti par mediumu trikiem, bet Mēs pašreiz atgādinām ne par fenomeniem, bet par parastu, katram cilvēkam tuvu stāvokli. Kad cilvēki sapratīs domu par miega nozīmi, viņiem ļoti daudz kas kļūs skaidrs.

Spriedumos par miega nozīmi daudzi nonāk tādos maldos, ka domā, ka miegs var būt nevajadzīgs. Pie dažām slimībām miegs pazūd, bet sirds stāvoklis taču ļoti mocošs un postošs. Tiesa, ka augstienēs miegs ievērojami saīsinās, bet zust nezūd.

Cilvēkiem jāsaprot, ka apmeklējot smalko pasauli var notikt satikšanās ar vēl dzīvojošu cilvēku smalkajiem ķermeņiem. Cilvēki bieži domā, ka viņi redzējuši sapni, bet patiesībā viņi tikušies ar dzīvo smalkajiem ķermeņiem. Pie tam var piemētināt, ka šīs tikšanās notiek jau izprotot smalkās pasaules nosacījumus. Tā visnesavaldīgākie cilvēki izrādās saprātīgi un ļoti patīkami domu apmaiņā. Zemes dzīvē viņi paši nekad nepielaidīs, ka viņiem ir bijis tik plašs spriedums: labākā gadījumā viņi saglabā savu sastapšanos sīkas drumslas, bet savā būtībā viņi tomēr gūst lietu jaunu izpratni. Šādas no smalkās pasaules iznestas mācības izrādās ļoti derīgas dažādos dzīves gadījumos.

Bet šādi ieguvumi varētu ievērojami pastiprināties, ja cilvēki, dodamies pie miera, apzinātos, ka viņi pieskaras lielajai smalkajai pasaulei. Lai cilvēki kaut vai ārēji apgūst šādas ikdienas pieskares, arī tad smalkā pasaule sāks pietuvoties. Nereti cilvēks brīnās, ka sapnī redzējis gan dzīvos, gan mirušos, bet šeit nav nekā pārsteidzoša, jo smalkais ķermenis var caurnirt, neprasot ne laiku, ne telpu. Tā ieteicam miegu pārvērts par izmeklēti izsmalcinātām pastaigām pa augstākiem novadiem, bet pret savu smalko enerģiju nevajag izturēties varmācīgi. Nereti cilvēks nepatur atmiņā to, kas ar viņu noticis smalkajā pasaulē. Lai arī šāds stāvoklis noris dabīgi, bet tomēr iegaumējiet, ka miegā pieskaraties smalkajai pasaulei.

D. sacīja: “Mums katru nakti ļauts uzņemties brīnišķīgas gaitas.”